

РЕШЕНИЕ

№ 1923

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10880** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 43606 от 01.12.2022 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/ от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], чрез юрк. Л. П. срещу Решение № 3774/13.10.2022 г. по НАХД № 4464/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 116-и състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-29/08.03.2022г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], с което на „Многопрофилна болница за активно лечение- Национална кардиологична болница“ Б., (МБАЛ „НКБ“), [населено място], ЕИК:[ЕИК] на основание чл.116, ал. 2 от Закона за лечебните заведения на е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба № 49 от 18 октомври 2010г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния закон и процесуалния закон. Твърди се, че първоинстанционният съд не е изпълнил задължението си служебно да установи

обективната истина и е неправилен извода за недоказаност извършването на вмененото нарушение. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение.

В съдебно заседание касаторът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], редовно призован, се представлява от юрк. Д., който поддържа касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Многопрофилна болница за активно лечение- Национална кардиологична болница“ Б. се представлява от адв. Г., която счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки и претендира адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 17.08.2021 г. свидетелката Мага И. подала до министъра на здравеопазването сигнал за извършени от „Многопрофилна болница за активно лечение - Национална кардиологична болница“ Б., [населено място] нарушения на медицинските стандарти. П. от свидетелката И. сигнал бил препратен на Изпълнителна агенция Медицински надзор, където със Заповед No РД-13-949/14.10.2021г. била назначена проверка на лечебното заведение за период от 15.10.2021г. до 18.10.2021г.

В ходя на проверката било установено следното: След извършена операция в МБАЛ „Св. И. Р.-2003“ [населено място] на г-н А. М. И. била случайно открита аневризма на абдоминалната аорта с диаметър 80 мм с големи пристенни тромби. След препоръка на личния си лекар, пациентът направил консултация с д-р Д. Л. в „Многопрофилна болница за активно лечение - Национална кардиологична болница“ Б., гр. С., като същата насочила лицето за извършване на аортография в неотложен порядък.

Личният лекар на г-н А. И. - д-р С. О. издал на същия направление за хоспитализация от 23.02.2021г. за планов прием в „Многопрофилна болница за активно лечение-Национална кардиологична болница“ Б., [населено място]. С това направление на 01.03.2021г. пациентът постъпил в лечебното заведение, където на същия били назначени редица изследвания- П., биохимия, коагулационен статус и др. На лицето бил извършен и скенер- аортоатериография. При извършеното изследване било установено, че пациентът страда от аневризма на абдоминалната аорта с размер 109/93,9 мм без данни за руптура. След обсъждане на лечението, оформянето на документите и дадените препоръки от лекари пациентът бил изписан на 03.03.2021г. без видима промяна в състоянието му, очаквайки консуматив, който да бъде поставен при хирургическа интервенция в планов порядък.

Около 22:00 часа на 03.03.2021г. при лицето А. И. се появила внезапна болка в корема. Същият заедно със своята съпруга, свидетелката И., се насочили към „Многопрофилна болница за активно лечение- Национална кардиологична болница“ Б., [населено място]. Около 22:55 часа бил издаден лист за преглед № 022059 с посочване на издател - доц. Н. Н., който обаче не бил на смяна в лечебното заведение в този ден, а бил на разположение и не е извършвал преглед на И.. Пациентът бил прегледан от свидетелката Н. и свидетелката С.. Било преценено, че следва да се извърши образно изследване на пациента и в неустановен по делото час Н. се опитала да се свърже с рентгенологът, даващ разположение в този ден – св. П.. Същият бил в банята и не вдигнал телефона веднага. След неустановен период от време, но по-малко от 20 минути от първото обаждане бил осъществен контакт между двамата и П. се насочил към болницата за провеждане на изследването. В лист за преглед № 022059 освен обективното състояние на лицето било записано „в интервала между 23:20 часа и 00:30 часа нямаше връзка с рентгенолог, който дава разпореждания за провеждане на КАТ с контраст“. В системата на болницата се въвежда заявка за извършване на КАТ с контраст в 00:48:02ч. на 04.03.2021г., д-р П. влиза в системата на болницата в 1:32 ч. на същата дата, като провежда изследването в 1:49:46 часа на тази дата. Заявката е със статус „изпълнена“ в 2:33 часа. В 01:45 часа било издадено направление за хоспитализация № 4431 за спешен прием на пациента с поставена диагноза „аневризма на абдоминалната аорта с руптура“.

В 03:30 часа започнала операцията на лицето И., която се провеждала в екип от д-р Н. Н. (пристигнал по-късно в болницата за самата операция) и двама асистенти – д-р П. М. и д-р Б. И.. Операцията на пациента приключила в 07:00 часа, за което бил съставен оперативен протокол № 136/04.03.2021г. В изготвената история на заболяването на пациента било записано, че в следоперативния период бил в крайно тежко състояние, като в 22:17 часа пациентът починал.

В хода на проверката били изискани всички документи свързани с пациента А. И., както и становища от д-р Н. Н., д-р А. М., д-р Р. Н..

При приключване на проверката бил съставен констативен протокол № КП-777/22.10.2021г. Същият бил съставен от д-р А. А. и Е. Б.. Констативният протокол бил връчен на изпълнителния директор на „Многопрофилна болница за активно лечение- Национална кардиологична болница“ Б., гр. С. на 29.10.2021г. срещу подпис.

Междувременно в лечебното заведение била извършена вътрешна проверка въз основа на Заповед № 490/29.11.2021г. на изп. директор на „Многопрофилна болница за активно лечение- Национална кардиологична болница“ Б., [населено място]. Проверката приключила с издаване на Решение № 2/01.12.2021г. на ЛКК МБАЛ „НКБ“, съгласно което комисията счита сигнала подаден от свидетелката И. за неоснователен и не намира отклонение от добрата медицинска практика.

Въз основа на извършената проверка и съставения Констативен протокол от ИА Медицински надзор, в присъствието на изп.директор на лечебното заведение и в присъствието на двама свидетели бил съставен АУАН № А-7 от 17.01.2022г. Същият бил връчен на изп.директор срещу подпис. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения акт постъпило възражение.

АНО счел подаденото възражение за неоснователно и на база на съставения акт издал процесното НП.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при липса на съществени процесуални

нарушения - отговарят по форма и съдържание на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи в рамките на техните правомощия. За да отмени обаче НП, първоинстанционният съд е достигнал до извод, че не е доказаното извършването на вмененото нарушение.

Решението на районния съд е правилно.

Първоинстанционният съд е изяснил изложената по-горе фактическа обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства – разпит на свидетелите Мага И., Н. Н., Б. С., Перо П., В. М., Р. Н., Н. С., Е. Б. и А. А., както и съдебно-медицинска експертиза.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Споделят се правните изводи на районния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при ангажиране на административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, представляващи самостоятелно основание за неговата отмяна, пореди което същите не следва да бъдат повтаряни, а по силата на чл. 221, ал. 2 от АПК, приложима на осн. чл. 63а от ЗАНН, касационната инстанция препраща към тях.

Настоящият състав счита, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, обосновавали отмяната на наложената на ответника санкция. Сочената за нарушена разпоредба на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба № 49/18.10.2010 г. въвежда задължение за лечебните заведения за болнична помощ да осъществяват дейността си при спазване правата на пациента и при осигурено непрекъснато 24-часово изпълнение на лечебната дейност по медицинските специалности, посочени в разрешението, включително и на медицинската помощ при спешни състояния. Семантичното и граматическото тълкуване на посочената като нарушена норма води до извод, че под „осигурено непрекъснато 24-часово изпълнение на лечебната дейност“ следва да се разбира такова, което извършва дейност непрекъснато в рамките на 24-часов работен ден. Събраните в хода делото доказателства не могат да обосноват извод за доказаност на вмененото нарушение, а напротив - от събраните по делото доказателства е установено, че заявка за извършване на изследване на пациента И. в подадена в системата на лечебното заведение на 04.03.2021 г. в 00:43:10 часа, а д-р П. е влязъл в системата на болницата в 1:32 часа на същата дата, като провежда изследването в 1:49:46 часа отново на тази дата, а в 03:30 часа е започнала операцията на лицето, което обосновава извод за изпълнение на вмененото на лечебното заведение задължение.

В тежест на АНО е било възложено установяването по надлежния ред на неспазване правото на пациента и неосигуряване на непрекъснато 24-часово изпълнение на лечебната дейност по медицинските специалности. В контекста на установените факти, районният съд е обсъдил изискванията, възложени на санкционираното

дружество и реално предприетите лечебни дейности спрямо пациента, формирайки правилен извод, че с действията си медиците са предоставили съответната помощ, респективно юридическото лице е съблюдало императивните изисквания на подзаконовата уредба.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно се явява искането на ответника по касация за направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Неоснователно от друга страна е възражението на касатора за неговата прекомерност, доколкото същото е под законоустановения минимум, съгласно чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3774 от 13.10.2022 г. по НАХД № 4464/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място] да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение - Национална кардиологична болница“ Б., [населено място], ЕИК:[ЕИК] сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.